

[Gudme.]

for, hvad der er tilladt, og hvad der er forbudt på dette meget ømfindtlige område med blokader.

Vi skønnede, at en regel i politivedtægten ville give den fornødne klarhed. Men vi må på den anden side sige, at hvis en cirkulæreskrivelse til landets politimestre får det samme indhold som det, der skulle stå i politivedtægten, ja, så er forskellen jo praktisk taget ens. Det er den samme myndighed, fra hvilken denne tilkendegivelse kommer, og indholdet bliver, som det nu er fremhævet i venstres dagsordensforslag, det samme.

Derfor kan vi anbefale at stemme for det dagsordensforslag, som fru Nathalie Lind har stillet.

Gert Petersen (SF):

Denne dag, dagen før grundlovsdag, er gået på meget dramatisk måde. Der har fra tid til anden været rygter om, at nu stod vi foran et folketingsvalg.

Jeg har ikke hørt til dem, som har gået rundt igennem det sidste halve år eller de senere måneder og talt for, at nu skulle vi have folketingsvalg; for der er da grænser for, hvilke problemer et folketingsvalg kunne løse. På den anden side har jeg været af den opfattelse og egentlig også i grænseløs naivitet troet, at der var en eller anden grænse for, hvad regeringen kunne acceptere. O. k., så erkender jeg, at jeg har været naiv. Til gengæld er jeg blevet klogere. Der er ingen grænse for, hvad denne regering kan acceptere.

Jeg bemærkede mig hr. Glistrups taksigelse til denne socialdemokratiske mindretalsregering. Vi var nogle, som pegede på, at det kunne være en fordel i en ond verden, når valget står mellem hr. Poul Hartling og hr. Anker Jørgensen, at få en socialdemokratisk mindretalsregering. Nu er vi altså kommet i den situation, at denne mindretalsregering takkes af hr. Glistrup, takkes fordi den accepterer et forslag om motiveret dagsorden, som efter hr. Glistrups opfattelse er endnu bedre end det forslag om motiveret dagsorden, som var skrevet af ham og forelagt af centrum-demokraternes ordfører og tiltrådt af det radikale venstre, med eller uden gruppens vilje, hvad ved jeg, og en række andre partier.

Jeg synes, det er en meget, meget trist situation, der er opstået. Jeg ved godt, at der fra tid til anden tales om samarbejdende folkestyre, og vi er ikke ude på at grave grøfter, hvor grøfter ikke er nødvendige. Men vi synes nok, at samarbejdet her er bragt til et punkt, hvor alle kattene er blevet grå, og hvor det ikke er til at se forskel på nogen som helst af dem. Den grå farve, det er den farve, som fremskridtspartiet førte ind i dette folketing. Vi har oplevet, hvordan denne farve har, om jeg så må sige, smittet af på andre partier i højre side af salen. Nu skal vi altså også opleve det dybt tragiske — og jeg mener, det er dybt tragisk — at denne farve begynder at smitte af på socialdemokratiet.

Jeg mener, at det er en meget, meget trist dag, vi har gennemlevet. Jeg erkender, at det måske for dele af befolkningen havde været vanskeligt at forstå, hvis denne situation havde udløst et folketingsvalg, men jeg mener alligevel, at den burde have gjort det. Med de indrømmelser, man har gjort fra regeringens side her, er man gået over en Rubicon, en flod, som det bliver meget, meget svært at komme tilbage fra. Vi har oplevet septemberforliget, vi har oplevet boligforliget og en række andre aftaler med de borgerlige partier, som rækker ud over, hvad der er denne regerings tilmålte tid, og som binder kommende folketing. Det er slemt nok, det er svært nok. Nu oplever vi altså også, at man kapitulerer i fundamentale spørgsmål, der vedrører det, som dansk arbejder- og fagbevægelse har stået på igennem de sidste 90 til 100 år, har kæmpet sig frem til som en hævdvunden ret i kampen for at organisere kollegerne; nu kapitulerer man også på det punkt.

Jeg behøver ikke at fortælle, at vi vil stemme imod dagsordenen — selvfølgelig vil vi det. Men vi vil endnu en gang i denne sene nattetime opfordre socialdemokratiet og den socialdemokratiske mindretalsregering til at erkende, at her er grænsen nået; her kan man ikke gå længere. Vi synes ikke, det er spor morsomt med et folketingsvalg, vi er ikke ivrige efter et folketingsvalg, men vi mener, at der må være visse grundlæggende principper, som ikke er til fals, og at man for at holde fast ved de principper også må tage det folketingsvalg, som helt åben